

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-4201-00353

Den 5. februar 2013

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 9. januar 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 133 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Henrik Høegh (V).

Spørgsmål nr. 133 (alm. del)

Ministeren bedes bekræfte, at EU-Vandrammedirektivets vejledning foreskriver, at der skal foretages en økonomisk vurdering af uforholdsmæssigt store omkostninger som grundlag for klassifikation af vandløb som stærkt modificerede (jf. EU Kommissionens vejledning til Vandrammedirektivet, Guidance document no. 1. Economics and the environment. 2003. p. 189 hvoraf det fremgår om konsekvensvurderinger: "Det er især relevant at vurdere uforholdsmæssigt store omkostninger ved udpegning af stærkt modificerede vandområder (HMWB). Analysen af, hvorvidt omkostningerne er uforholdsmæssigt store, skal nødvendigvis iværksættes forholdsvis tidligt i processen, omkring 2006, for at sikre, at offentligheden kan inddrages på dette nøglepunkt i den økonomiske vurdering (i 2008).")

Svar

Den nærmere fremgangsmåde ved udpegning af stærkt modificerede vandområder er bl.a. beskrevet i EU's vejledning om udpegning af kunstige og stærkt modificerede vandområder (Guidance Document No 4, Identification and Designation of Heavily Modified and Artificial Water Bodies (2003)). I denne vejledning er det præciseret, at det er op til de enkelte medlemsstater, om de vil benytte muligheden for at udpege et vandområde som stærkt modificeret, jf. vejledningen, side 36 og 68.

I EU's vejledning om de økonomiske vurderinger i vandplanerne (Guidance Document No 1, Economics and the Environment – The Implementation Challenge of the Water Framework Directive), side 189, specificeres, at hvis et vandområde skal udpeges som stærkt modificeret, bør der foretages en vurdering af sammenhængen mellem nyttevirkningerne af indsatsen og omkostningerne forbundet hermed, jf. også side 193 i samme vejledning. Denne proportionalitetsvurdering bør senest foretages ved fastsættelse af indsatser i vandplanernes indsatsprogram.

Jeg kan herved oplyse, at den tidligere regering i forbindelse med forberedelsen af de danske vandplaner har foretaget omfattende økonomiske konsekvensvurderinger af virkemidlerne. Disse er foregået i regi af bl.a.

virkemiddeludvalgene I og II og Grøn Vækst i tværministerielle udvalg. Det er her vurderet, at ændret vedligeholdelse af vandløb er et omkostningseffektivt virkemiddel til forbedring af de fysiske forhold. De økonomiske konsekvenser fremgår af vandplanernes indsatsprogram. Indsatsprogrammet og de økonomiske konsekvenser forbundet hermed har været i offentlig høring i 6 mdr.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at udgangspunktet i vandrammedirektivet er, at alle vandområder skal opnå en god tilstand. Dette udgangspunkt omfatter også vandløb, der har undergået fysiske ændringer som følge af menneskelig aktivitet.

Kun hvis en konkret vurdering viser, at den nødvendige indsats for at opnå god tilstand vil have en betydelig negativ indvirkning på f.eks. bebyggede arealer, miljøet generelt eller den landbrugsmæssige dræning, og at målet ikke kan nås med andre midler, fordi det enten ikke er teknisk muligt eller uforholdsmæssigt for dyrt, er der mulighed for at karakterisere et vandområde som stærkt modificeret.

På baggrund af rådgivning fra Aarhus Universitet har Naturstyrelsen overordnet vurderet, at det generelt er muligt at opnå miljømålet god tilstand ved ændret vedligeholdelse eller restaurering, uden at det vil have en betydelig negativ indvirkning på den landbrugsmæssige dræning eller miljøet generelt.

Der er derfor ikke generelt grundlag for at udpege vandløb som stærkt modificeret alene med den begrundelse, at der drænes til vandløbet.

Konkret vil der imidlertid kunne indhentes viden om eventuelle lokale, utilsigtede økonomiske og faglige konsekvenser og mulige kompensationskrav. Dette vil i givet fald ske i forbindelse med kommunernes konkrete konsekvensvurdering og den efterfølgende statslige godkendelse af indsatserne efter vandløbsloven. Det fremgår imidlertid ikke af ovennævnte vejledning nr. 1, side 189, at medlemsstaterne forud for vedtagelsen af vandplanerne skal gennemføre den form for detaljerede konsekvensvurderinger, som kommunerne skal foretage i forbindelse med den konkrete udmøntning af indsatserne.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at Kammeradvokaten har vurderet, at den proportionalitetsvurdering, som lå til grund for de nu underkendte vandplaner, og som vil skulle kvalificeres yderligere af kommunerne i forbindelse med den konkrete udmøntning af indsatserne, ikke er i uoverensstemmelse med hverken EU's vejledning nr. 1, side 189, eller vandrammedirektivets bestemmelser om karakterisering af vandområder som stærkt modificerede.

Det kan i øvrigt afslutningsvist bemærkes, at EU's vejledninger alene er vejledende og ikke er juridisk bindende ved fortolkning af vandrammedirektivet.